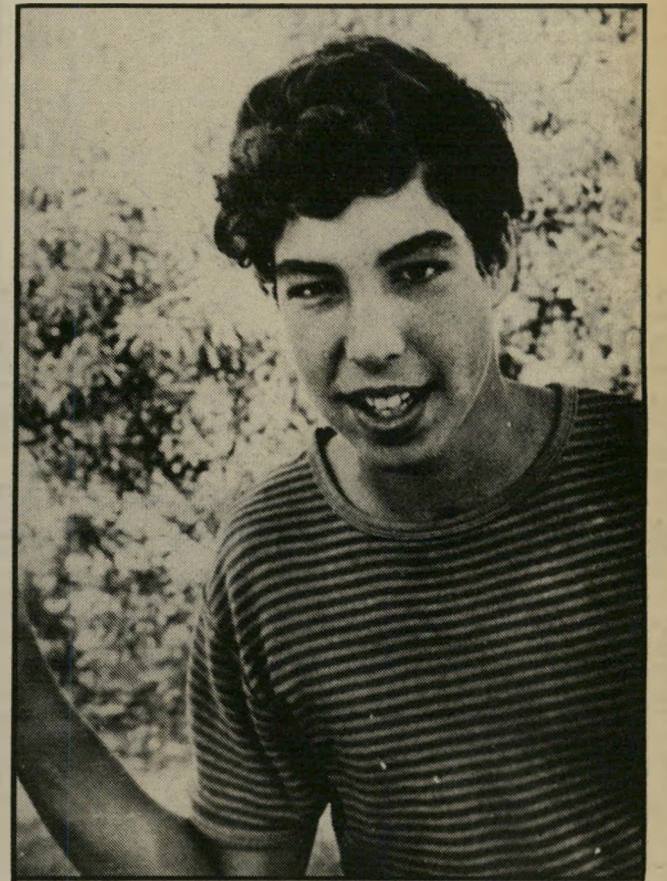


(המשך מעמוד 63)

מתה, הילדים היו מתחילים ל-
הטיח האשמות בתורים. אחרי
הפגישה השלישית, הפסיקו היל-
דים לבוא.
על הצבא לא דיברנו בהתחלה.
הוא דחה את הגיוס לשנה, בהס-
כמת התחנה לבריאות הנפש של
התנועה הקיבוצית. התנאי היה
שהוא יבוא לטיפולים, אך אחרי
הדחיה הוא הפסיק להופיע.
שוב התקרב מועד הגיוס. הוא
הלך לוועדה רפואית של הצבא
בנסיון להשתחרר, אך הם קבעו

אך הרגיעו את ההורים ואמרו ש-
המיבנים שעבר, לא מראים על
נטיה כזאת.
ההורים דאגו שבימי הגיוס הי-
ראשונים יקבל את מוקי מפקד
בסיסקליטהיזמיון, ויעזור לו ב-
שלבם הראשונים בצבא. אחד
הפסיכולוגים, שסיפל בו כמעט ל-
כל אורך הדרך, ד"ר גרין, אף
דאג לתת לו רשימה של מיספרי-
טלפון, כדי שיתקשר אליו במיק-
רה והוא מרגיש קצת בלחץ.
מועד הגיוס התקרב. המישפחה
כולה השתתפה בתהליך. הם כו-



מלמד כנער בשדה'בוקר
החלום - קומנדו ימי

לם ביחד הכינו דברים לקראת
הצבא, דיברו על תיספורת. ביום
האחרון שלפני הגיוס הסכים מו-
קי להסתפר. הוא אף גידל זקן
לקראת הטיירות והיה במצב-
מזויין.
ערב הגיוס ערכה המישפחה
ארוחה בבית. הם לא הלכו לחדר-
האוכל הקיבוצי. האווירה הייתה
רגועה. "אסילו נתתי לו בלוק
כתיבה", מספרת פנינה אימו, "ו-
אמרתי לו כמה זה חשוב שיכתוב
וידוע לנו את כתובתו החדשה.
כדי שנוכל לשלוח לו מיד מיכ-
תבים. והוא הזכיר לי בחיך, ש-
שכחתי לתת לו משהו לכתוב
בו".

בלילה האחרון ישן בבית. למי
חזת קם במצב-רוח טוב. נפרד
ונסע לבסיס הקליטה. מאותו רגע
שנסע, אין בעצם למישפחה שום
ידיעות ברורות על מה שקרה.
מסתבר שהוא חזר לקיבוץ עוד
באותו ערב, ביום הרביעי, לבוש
במדים. איש לא ראה אותו. פרט
לבחור שהביא אותו בטרמפ ל-
משק. מוקי ישן באותו לילה ב-
חדר, שהיה לו בצריף בקיבוץ.
זה היה הלילה היחיד שישן ב-
חדר זה.

בבוקר עזבו כולם את בית-ה-
מישפחה. ההורים שניהם עובדים
במשק. האחיות הגדולה, דלית,
נסעה לצבא והאחים הקטנים נס-
עו לבית-הספר האזורי.
מוקי הגיע הביתה וירה לעצ-
מו בראש. כך מצאה אותו אמו,
אחרי-הצהריים, כשהוא שרוע על
ריצפת-החדר, חסרי-חיים. הוא מת
מאחר יותר בבית-החולים.
ענת פרינזבי

הענייה היתה פגו. שנורה
על-ידי מתי פלד - אלוף
במילואים, מרצה לספרות ערבית
והבר הנהלת של"י. בראיון ש-
העניק לשבועון חותם קבע כי רן
כהן ביצע פשעים נגד האנושות.
כהן, חבר קיבוץ גן-שמאל, איש-
מפ"ם לשעבר, פיקד במלחמת-
הלבנון על יחידת תותחנים בחזית
ביירות (ראו הנדון).

לרבים גרמה האשמה זו לזע-
זוע. אך החוג הפנימי של ותיקי
של"י לא הופתע. פלד השמיע
כבר מזמן, בשיחות פרטיות, את
הדיעה שמי שפיקד על תותחנים
מול ביירות ולא נהג כמו אלי
גבע, אינו יכול לעמוד בראש
גוף שהתנגדותו למילחמת-הלבנון
היתה טוטאלית.

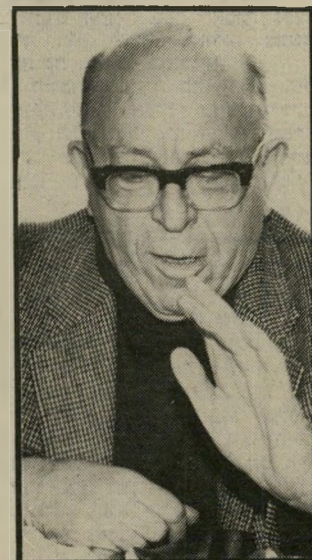
אך למעשה לא היה הפגז של
פלד אלא יריה אחרונה בקרב
ממושך מאוד.

לנו של ערפאת

פתח בקרב רן כהן, לפני
ארבע שנים, למחרת היום שבו
הסכימו כל הפלגים שהתלכדו ב-
מיסגרת של"י, להתאחד במפלגה
אחת. אז הקים כהן סיעה, שבה
התקצבו חוגים שונים, ושהתכוור
נה להשתלט על המפלגה. אחת
הטענות של הסיעה החדשה: ש-
שאר ראשי של"י, וביניהם מתי
פלד, רוצים להעביר את של"י
לידי רק"ח.

אחרי האשמה מקיארטיסטית
זו, שהיתה משוללת כל בסיס,
חסם פלד, יחד עם אחרים, את
דרכו של כהן להגשמת שאיפתו
העיקרית: לעמוד בראש רשימת
של"י בבחירות לכנסת. מכיוון ש-
כהן לא ויתר, לא היתה של"י
מסוגלת עד הרגע האחרון להגיש
רשימה לבחירות בדרך דמוקרטית.
לא נמצא הרוב הדרוש למועמד
כלשהו. לבסוף הוגשה, כפשרה,
רשימה שבראשה עמד מאיר פעיל.

על המקום השלישי ברשימה



יעקב ארנון
מי הרוב?

זו היה נטוש קרב נוסף. הוא הסי-
תים כאשר בא רן כהן לביתו
של מתי פלד וביקש ממנו לוותר
לו על המקום. פלד הסתפק ב-
מקום הרביעי, ואילו כהן הבטיח
שהוא יפור את סיעתו ויאפשר

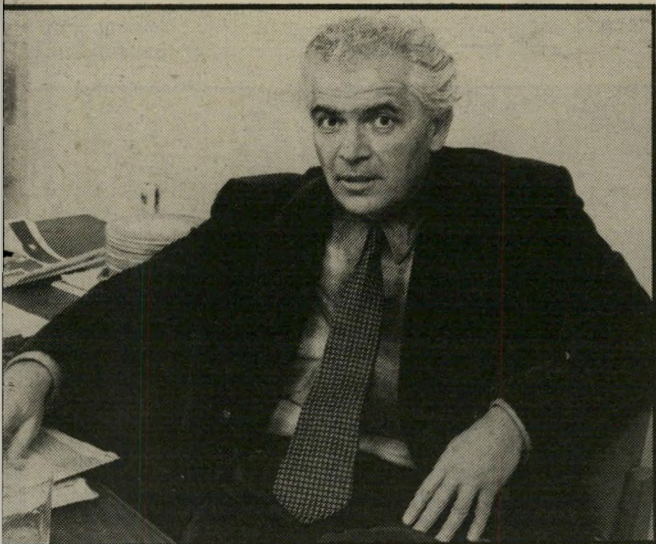
משבר חמור פקד את המפלגה - אי
של"י - של מי?

זה הגדיש את הסאה. הפגז של
פלד נורה כעבור כמה ימים.

פזילה ימיה

מאחורי המתיחות האישית
עמדו מחלוקות עקרוניות.
איש בשל"י אינו יכול להתנגד
לפגישות עם אש"ף. כי ההידברות
עם האירגון הפלסטיני, למען שלום
שיהיה מבוסס על דו-קיום של
מדינת-ישראל ומדינה פלסטינית,
מעוגנת במצע של"י. כל מיסדי
של"י היו חברים לפני כן ב-
מועצה הישראלית לחטן שרום
ישראלי-פלסטיני, ועיבדו ביחד את
המצע שלה להשגת השלום. מצע
זה הפך אוטומטית ורשמית למצע
של"י.

אולם קבוצת כהן הביטה תמיד
באירצון כמגעיים עם ראשי אש"ף.
שהתנהלו על-ידי ראשי המועצה,
שהם גם ראשי של"י. לדעתם,
לא היו צריכים לקיים את המגעים
כלל, או לא בתנאים אלה, או
לא בצורה כזאת. טענתם: המגעים
אינם פופולריים ומוזיקים לשל"י.



מתי פלד
פגז אחרון

בדעת-הקהל. ואילו אנשי המחנה
השני טענו כי אין טעם לקיים
התכנסות לייעודה. מחלוקת אחי-
רת: בעוד שכהן ואנשיו התייחסו
בכפפות-משי למערך בכלל ולמפ"ם
בפרט. טענו אנשי המחנה השני
שיש לתקוף את המערך בכלל ה-
חריפות. הם הסכימו כי המטרה
הראשונה היא לסלק את שילטון-
הליכוד, אך סברו כי באותה שעה
יש לנהל מאבק עקרוני תקיף
וחד-משמעי גם נגד המערך. ש-
סלל את הדרך לפני הליכוד ושלא
השתנה מאז. הם חשדו בכהן וכי
אנשיו שהם ממתניים להודמנות
לחזור למערך.

מחלוקת זו שיתקה את מערכת-
הבחירות של של"י, וגרמה למפ"ם
לתה. לדעת כהן וחבריו, שגתה
של"י בהתקפה חריפה מדי על
המערך. לדעת פלד וחבריו, היתה
השגיאה הפוכה: מאחר שטושטש
הגבולות בין המערך ושל"י, לא
הבינו הבוחרים מדוע עליהם ל-
הצביע בעד של"י.

סוף-סוף חיים תקינים במפלגה.
אחרי הבחירות העניק כהן ראיון
להארץ, ובו הודיע כי מטרתו היא
להדיח מהתנועה את מתי פלד.
אורי אבנרי ויעקב ארנון. היתה
זאת הכרזת-מלחמה ברורה.

המאבק נדחה כאשר פרצה מיל-
חמת-הלבנון. של"י כולה התנגדה
לה מהרגע הראשון. כעבור כמה
ימים רואיין רן כהן על-ידי רון
כרישי בטלוויזיה, בחזית ביירות.
לשאלה על יחסו למלחמה, הי-
שיב: "אני מבולבל... איני יודע..."
תשובה זו זיעזעה את חברי ה-
תנועה, שספגו באותו יום מכות
ברחוב דיונוף, בהפגנה נגד ה-
מלחמה, ושחברים אחרים שלה
הלכו למאסר בשל סירובם לשרת
בלבנון. לאחר מכן טען כהן כי
הראיון נקטע.

השיא הגיע למחרת ביקורו של
אורי אבנרי במערב-ביירות אצל
יאסר ערפאת. כאשר גברה מקהלת
הדוברים הלאומניים, שתבעו לא-
סור ולשפוט את אבנרי בעוון
בגידה, נשמע לפתע קולו של רן
כהן. הוא קבע כי אבנרי, יור"ר
הנהלת של"י, אינו אלא "בלבלר

השיא הגיע למחרת ביקורו של
אורי אבנרי במערב-ביירות אצל
יאסר ערפאת. כאשר גברה מקהלת
הדוברים הלאומניים, שתבעו לא-
סור ולשפוט את אבנרי בעוון
בגידה, נשמע לפתע קולו של רן
כהן. הוא קבע כי אבנרי, יור"ר
הנהלת של"י, אינו אלא "בלבלר

השיא הגיע למחרת ביקורו של
אורי אבנרי במערב-ביירות אצל
יאסר ערפאת. כאשר גברה מקהלת
הדוברים הלאומניים, שתבעו לא-
סור ולשפוט את אבנרי בעוון
בגידה, נשמע לפתע קולו של רן
כהן. הוא קבע כי אבנרי, יור"ר
הנהלת של"י, אינו אלא "בלבלר

על המקום השלישי ברשימה

של ערפאת". בראיונות גדולים
שהעניק לעיתונאים לאומניים, הכי-
פיש את אבנרי בכל העלבונות
האפשריים.
הפעם פרצה סערה רבת. הני-
הלת של"י התכנסה, הביעה ברוב
גדול (8 נגד 2) אמון באבנרי.
רן כהן הצביע נגד. היתה הצעה
לגנות את כהן, אך אבנרי עצמו
ביקש שלא להעמיד אותה להצ-
בעה, כדי למנוע פילוג.
כאשר חזרו פלד, ארנון ואבנרי
מפגישתם עם יאסר ערפאת לפני
שלושה שבועות, חזרה פרשה זו
על עצמה. שוב נשמעה המקהלה
הלאומנית של התובעים להעמיד
אותם לדין פלילי. אחת ההתקפות
הארסיות ביותר עליהם פורסמה
בעל המשמר, בחתימת חבר הני-
הלת של"י, דוברו ואיש-אמונו של
רן כהן, יהודה להב.

אורי אבנרי טירב להופיע
ברשימה, לאור המצב בתנועה, אך
שוכנע להתייצב לפחות במקום
ה-120.